

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: Szabó Dezső előadása a

Cím: Keresztény egységről

Forrás: Nemzeti Újság

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Szabó Dezső

Idő

"1919"

Személy

Dr.

1919. X. 31.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

Szabó Dezső előadása a keresztény egységről.

A protestánsok hittörténelmi emlékünnepe, a ref. theologia disztermében Szabó Dezső elődást tartott ma délután, rendkívül érdeklődő óriási közönség előtt, mely még a távolabbi folyosókon is hallgatta szavát, sőt hihetőleg a magyar protestantizmus legtávolabbi helyein is meghallja.

A protestáns ünnepi évforduló alkalmából számbavéve a protestantizmusnak rendeltetésébeli feladatait, rámutatott hivatása végrehajtásának viszszaállításaira is, melyekkel szerinte a változó időtől elmaradott. A liberalizmus és demokrácia elkövetésében való nagyszerű harci teljesítményei mellett arra mutatott rá, hogy mikor a széttagozódást lény szerint destruáló faj mindinkább átvette, a protestantizmus későre vette észre fegyvertársa perfid imperializmusát, mely a protestantizmusnak is legbelsőbb erőit, nemzeti s kereszténységi főelveit támadta meg.

A végletekig, az egyénig tagolódott régi hit- és erkölcsbeli világszervezetet a protestantizmusnak újra együtt kell építeni az összes kereszténységgel a keresztény egység felé, éppen a kietlen elhagyatottságban maradt egyén érdekében is. A lelkiismeretszabadságnak protestáns világléte, mondta, a szíriai elvtárs arra az elvre váltotta fel, hogy egy teljesen felszabadt ösztönű társadalomba igyekezett összehozni a liberális káposztafejeket és a szintén teljesen liberális kecskéket.

A fájdalommal megcsalatra ébredés után a protestantizmusnak újra rendeznie kell életét. Hely-

zete és szerepe a katolicizmussal szemben megváltozott. A mai, ezeréves földjében és ezeréves lelkében megtámadott protestáns magyarnak egyenként és összesen éreznie kell, hogy négyszázéves protestantizmuson keresztül nyulnak vissza gyökerei, de azon túl is visszanyulnak minden szálukkal egészen a Szent-István ezeréves Magyarországának földjéig és lelkéig. A protestantizmus nem a katolicizmussal szemben protestál többé, hiszen a történelem most már őket egy táborba egymás mellé, közös védelemre hozta, rendelte: most már a közös kereszténységet támadó keresztényellenességgel szemben protestál, most a közös haza elleni faji imperializmussal szemben kell védekeznie. A közös nagy kereszténység boltozata is mindnyájunk fölé borul. Közös lakóépületünk, közös várunk. A kereszténységnek kifelé teljes, megzavartalan egységben kell jelentkeznie a nem-kereszténnyel szemben.

Ha a protestantizmus a nagy egységes munkán belül a maga sajátos feladatait keresi, vállalja feladatait a folyton haladó korhoz való megértő alkalmazását a harcnak. A protestantizmus sajátos harci szelleme, modern fegyvertársa fel kell hogy használja a legmodernebb fegyvereket. Tanítson a modern képzésű református papság igazi szocializmust, mely nemhogy ellentétes volna a kereszténységgel és a nacionalizmussal, sőt ezeknek leg-hathatósabb kifejtője. Ne történhessenek meg, hogy egy olyan faj legyen zászlóvivője és kiaknázója a szociális gondolatnak, mely még minden szocietasnak megrontója és kizsákmányolója volt.

A protestantizmusnak, papjának és társadalmá-

nak egyaránt a katolicizmussal szemben minden féltékenységet és elzárkózottságot fel kell adnia és vele közös munkába kell szervezkednie. A vegyes felekezetű falu egységes keresztény társadalommá szervezendő olyan közösséget nevelő, egységet éreztető szervezetekkel, mint a cserkészek, az ifjúsági egyesületek, művészeti társulások, közös keresztény magyar irodalom.

A minden felekezetbeli keresztény magyar közönség a szónok lelkes ünneplésével fejezte ki a keresztény egységben való együttérzését.